

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Ямбол, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова Иванова

при участието на секретаря Т. С. К.
като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова Иванова Гражданско дело № 20212330102000 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба и уточнение, предявена от Ж. Х. М. против Е. Й. С., с която се претендира постановяване на решение, с което ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 7945 лв., заплатена на отпаднало основание- прекратен договор за ***ични услуги, както и сумата от 10 000 лв./след допуснато изменение на иска/ – обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, ведно със законната лихва, от датата на исковата молба до окончателното изплащане.

Ищцата посочва, че през лятото на 2019 год. между нея и ответника бил сключен устен договор за дентални услуги, който по съществото си представлявал договор за изработка. Ответникът след извършен преглед я уверил, че зъбите ѝ са в изключително лошо състояние и ѝ предложил план за лечение срещу възнаграждение в размер на 7345 лв. Ответникът извършил редица действия, като поставил на ищцата обща конструкция, след поставянето на която получила тежка инфекция. Наложило се продължителен прием на антибиотици, а становището на ответника било, че материалът предоставен от лабораторията е некачествен. На ищцата не била предоставена за подпис декларация за информирано съгласие на пациента, документ, който бил задължителен. В последствие докторът ѝ обещал поставянето на нова конструкция, с материал от Г., при заплащане на още 600 лв., с което тя се съгласила.

Ищцата уточнява, че между нея и ответника е бил сключен неформален договор за медицински услуги, по който ответникът е неизправна страна /поради лошо и некачествено изпълнение на услугите/, поради което и с исковата молба и с изявлението си за връщане на платената по договора сума, респ. с изпратената извънсъдебна покана, претендира последиците от разваляне на договора, т.е. счита, че исковата сума от 7945 лв. е заплатена на отпаднало основание. Освен болките, отоците и дискомфорта, по време на лечението ищцата продължително приемала антибиотици, което допълнително увредило здравето ѝ. Не помогнало и поставянето на новата

конструкция от Г., т.к. възпалителните процеси продължили и последното, което докторът предложил било операция за враждане на кост, с което ищцата не се съгласила. В последствие била прегледана в клиника в гр. В., където сега ѝ предстояло лечение от нанесените ѝ вреди от лечението на ответника. Счита, че причинените ѝ вреди се дължат на некачественото изпълнение на ***ичните услуги на ответника. Била налице ***ска грешка, деяние несъвместимо с добрите медицински практики, за което излага подробни съображения.

Претендира се уважаване на претенциите, както и присъждане на разноски.

В депозирания в законоустановения срок отговор ответникът оспорва исковете, по основание и размер. Оспорва твърдението, че е налице некачествено изпълнение на работата, за което излага собствени съображения. Вариантите за лечение били обсъдени с ищцата и било получено нейното съгласие за временен вариант, поради което и същата отговаряла съществено за настъпване на евентуалния вредоносен резултат. Оспорва твърдението ищцата да е получила инфекция от поставената металокерамика. Алтернативно, дори и да се приемело, че материалът е некачествен, то за вредите следвало да отговаря производителят му, поради което и липсвало виновно поведение. Освен това ищцата изкарала тежка коронавирусна инфекция, което можело допълнително да влоши парадонталния ѝ статус. Оспорва се ответникът да е извършил неправомерни действия, включително се твърди, че е информирал пациентката подробно за състоянието ѝ и лечението, като информирането можело да стане писмено или устно. Настоящата интервенция не попадала в хипотезата на чл. 89, ал. 1 от ЗЗ. Претенцията за неимуществени вреди била завишена.

Претендира се отхвърляне на исковете, както и присъждане на разноски .

В с.з. исковата молба се поддържа от ищцата и процесуалния ѝ представител. Ищцата изрично посочва, че има поставени от ответника конструкции на горна и долна челюст, като с горната челюст няма никакви проблеми и делото е само за долната челюст.

Ответникът оспорва исковете, лично и чрез процесуален представител.

Третото лице помагач, редовно уведомено, не изпраща представител.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Ищцата е представила покана, получена от ответника на 10.06.2021 год./видно от приложената обратна разписка/, с която го е поканила в 7- дневен срок да ѝ възстанови заплатена за лечението сума от 7 945 лв., както и сумата от 4000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди.

Прието е и становище от 14.05.2021 год. на д-р Н. А. за пациента Ж. М., в което е посочена предварителна диагноза – травматичен периодонтит на зъби 33 и 34 и становище на ***я.

Представени са доказателства за заплатена от сметка на ищцата в полза на АИППМПДМ – „Дигитал Дент“ сума от 4 600 лв., както и фискален бон за заплатена сума от 600 лв.

Прието е становище на БЗС – С. по повод жалба на ответника, заключението по която е, че д-р С. и д-р А. са постъпили компетентно според желанието и моментните финансови възможности на пациента Ж. М., като всеки друг коментар би бил неетичен и недопустим.

По делото е представено още Становище на Комисията по професионална етика

към РК на БЗС – Я., в което се посочва, че на 14.10.2021 год. се е провело заседание на комисията по повод жалби на ищцата /приложена е и жалба от 14.10.2021 год./и още две пациентки на д-р С., като са извършени прегледи и разгледани снимки, а в заключение Комисията е посочила, че счита, че са извършени подробно изброени нарушения.

От писмо изх. № ***/13.06.2022 год. на ИА „Медицински надзор“ се установява, че по повод жалба на ищцата е извършена проверка „АГППМПДМ Дигитал дент“, посочено е какви нарушения за установени, както и че е невъзможно да се образува административно – наказателно производство, т.к. е изтекла една година от извършване на нарушенията.

Представени са и множество рентгенови снимки, които предвид спецификата на казуса са били предмет на първоначална СМЕ и комплексна СМЕ.

Първоначалното заключение е изготвено от вещото лице д-р Ж. Г. и оспорено от ответника.

Според същото в представената съдебна преписка не е предоставена медицинска документация, от която да е видно да е изготвен писмен план за лечение. Липсата на така води до невъзможност да бъде установено каква диагноза е поставена и какъв е бил вида на лечението. Описва се какво представлява процедурата по девитализация на здрави зъби. Според вещото лице не е ясен вида на протезните конструкции, които ответникът е поставил. Според експерта нито рентгенологично, нито клинично д-р С. е имал основания да извади зъби 31 и 41, като описва кои са показанията за изваждане на зъби. Заключение, че зъбите са извадени именно от ответника вещото лице черпи от описаното в негова молба от 17.01.2022 год., в която посочва, че през м. юни 2019 год. е извадил зъби 31 и 41 с диагноза повишена подвижност и дълбоки пародонтални джобове. Според вещото лице не е описано обаче, каква е била степента на подвижност на зъбите, а пародонталните джобове било индикация за пародонтално лечение, но не и за екстракция на зъби. В същата молба ответникът не бил посочил да е извадил кътни зъби. Вещото лице посочва и какви според него са нанесените вреди върху пациентката. Вещото лице отказва да анализира изготвени в кабинета на ответника секторни снимки, т.к. посочва, че той няма право да прави рентгенови снимки в кабинета си. Грешката е неправилен избор на метода, респ. вида на протезата. При извършен преглед на 22.12.2021 год. се констатирало, че зъби 33 и 34 са все още в устата на пациентката. Според вещото лице пациентката има оплаквания от мостовата конструкция на горна челюст. Кариозните маси под мостовите конструкции може да се дължат на грешки при циментиране на конструкциите. Според вещото лице и гингивитис /възпалителен процес/ може да се дължи бъде предизвикано от ***ска грешка. Според вещото лице е налице причинно – следствена връзка между проведеното лечение и вредите, които ищцата твърди да са настъпили. Вещото лице не е запознато с официално публикувани данни за влошен пародонтален статус след тежко прекаран коронавирус. Липсват издадени от ответника документи, в които да е отразена диагноза и влошаване в следствие на прекаран коронавирус.

Във връзка с възражение на ответника вещото лице Г. е изготвило и допълнение към СМЕ.

При изслушването си в о.с.з. вещото лице доконкретизира отговорите си, като посочва, че е разчело всички рентгенови снимки и според същото рентгенологично се доказва, че е некачествено ендодонтското лечение на посочени зъби, т.к. се виждало, че каналите не са запълнени до корена. Освен това счита и, че зъб 31 е неправилно

изваден, като изваждането се признавало в становище на самия ответник, понеже бил с „втора степен“ подвижност, но липсвали показания този зъб да се извади. Имало алтернативни методи за лечение. Посочва, че за част от заключението си е ползвало показанията на ищцата и обясненията на ответника, дадени в негово писмено становище. Посочва също и, че рентгенографията представлява изследване, дентална образна диагностика, като при съмнение дали един зъб трябва да се лекува кореново следва да се извършат и други изследвания, каквито в случая липсват и от които може да се извади обективна преценка за извършените дейности.

Горните доказателства са били предмет на назначената и приета по делото комплексна СМЕ, изготвена от специалисти в областта на лицево – челюстната хирургия, протетичната медицина и консервативното зъболечение. Вещите лица са констатирани, че в материалите по делото липсва приложен лечебен план, не са приложени медицински документи, удостоверяващи денталния статус, поставена диагноза и вида на проведеното лечение. За реализиране на протетично възстановяване в конкретни ситуации се препоръчва девитализиране на мостоносители. В тези случаи е редно денталният *** да обсъди с пациента необходимостта/препоръката, вкл. да се обсъдят алтернативите. В протетичната дентална медицина се използват различни дентални материали. Материалите, които са разрешени за употреба са преминавали през съответните процедури по одобрение и са регистрирани за приложение в денталната медицина. Т.к. липсват медицински доказателства какъв е бил проблемът с първата конструкция вещите лица не могат да отговорят какво е наложил смяната ѝ с нова, гръцка със същата конфигурация. Предвид липсата на медицински доказателства за събитията вещите лица не могат да констатира и каква е била хронологията на събитията. Според вещите лица планираната конструкция на долна челюст с дистално конзолно мостово тяло възстановяващо зъби 35 и 36 в пълна медиодистална ширина е нерационална. Панорамната рентгенова снимка не е метод за оценка качеството на ендодонтско лечение. Състоянието на пародонта също не може да бъде установено единствено чрез панорамна графия. По отношение на мостовата конструкция виждаща се на панорамна рентгенограма според вещите лица конзолното възстановяване в размер на пълна премоларна и моларна ширина на зъби 35 и 36 не отговаря на конструкционните принципи и предполага риск от претоварване и всички свързани с това усложнения. На снимка от 05.11.2021 год. се виждат изпилени зъби 33 и 34. Посочват се възможните причини за кариозни лезии. По принцип под всяка мостова конструкция може да образуват кариозни лезии, като това е във връзка с просмукването на денталния биофол, като при конструкции, които не са трайно залепени рискът за развитие на кариозни лезии е по-голям. Само по себе си образуването на кариес не може да бъде отнесено като ***ска грешка. Причините за образуване на гингивит са много, включително могат да са свързани с дентални фактори като неточни коронки и конструкции. При временно залепена протетична конструкция за дълъг период от време се повишава риска от гингивално възпаление. По делото не е открита медицинска документация свързана с тежко прекаран от ищцата коронавирус, която може да се отнесе към случая, т.е. са налице само хипотези.

Във връзка с необходимостта от уточняване на част от въпросите при изслушването си вещото лице С. посочва, че многократното посещаване на кабинета на ответника не е индигия, че пациентът се е съгласил с предложеното лечение. Категорично липсва лечебен план. Лечебният план можел да бъде в различни форми. За зъби 35 и 36 вещото лице посочва, че въпреки даденото становище от проф. К.

добрата практика била да има едно висящо тяло, което да бъде намалено, за да се превентира рискът от претоварване на останалите зъби. Вещото лице излага какви са по принцип възможните варианти във взаимоотношенията *** – пациент при вземане на решение, като посочва, че в конкретния случай не знаят какво е договорено. Трета степен подвижност на зъб е най – тежката, при която зъбът се движи във всички посоки. Има различни хипотези, вкл. е възможно да се премахне дразнителят и зъба да се стабилизира и да остане в устата. За зъб 47 се виждало, че има предходно лечение и е включен в мостова конструкция. Върху панорамната снимка се виждало , че има загуба на поддържаща кост, в единия от каналите зъбна материя от предходно лечение, а в другия се виждало, че е започнато някакво лечение , но каналите изглеждали празни. Зъби 33 и 34 са изпилени и са в устата на пациента. Вещото лице посочва, че от изложеното от двете страни в процеса няма ясно описание на хронологията на събитията. Не било посочено моста временно ли е залепен, кога е било последното посещение при ответника, какво се е случило след това. Развитието на кариеси зависело от много фактори и само по себе си не можело да бъде отнесено като ***ска грешка. Отлепеният мост бил един от тези фактори. Гингвинитът също можел да се развие във връзка с много фактори, вкл. и от медицинска дейност. Един незалепен с месеци мост повишавал риска от гингвинит. Случаят касаел постоянна конструкция, която не е залепена, носена е продължително време, като от данните по делото даже не се разбирало колко време. Материалът , от който е била изработена конструкцията не е некачествен, той е разрешен и използван в установената практика в ЕС. При условие, че няма оплаквания в горната челюст и т.к. материалът и в двете челюсти е един и същ вещите лица приемат, че причината не е материалът.

Вещото лице посочва, че подуването не е вреда. На горната челюст на ищцата има изработена протеза от същия материали и от същия доктор. Видно на долната челюст е имало оплаквания и очевидно е предложено да бъде изработена нова конструкция в Г.. Втория път когато е сложена втората конструкция видно е имало никакви оплаквания, но в случая не ставало ясно кога са прекъснато договорните отношения между двете страни. Конструкцията е можела да бъде коригирана ако е имало двустранно разбирателство. Свалянето на конструкцията не е довело до увреждане на зъби в практически значима степен, което да наруши техните функции и да предпоставя тяхното изваждане или дефинитивно увреждане, т.к. зъбите са в устата.

Съдът счита, че в настоящото производство следва да бъде кредитирано заключението на комплексната СМЕ, предвид факта, че е изготвено от вещи лица притежаващи, както беше посочено по-горе съответните специалности в областта на денталната медицина. Трайна и непротиворечива е съдебната практика, включително тази на ВКС на РБ, че при положение, че между различните вещи лица съществуват различни мнения , за да се извърши преценката следва да се възприеме експертното становище на мнозинството, в настоящия случай експертното мнение на вещите лица по комплексната експертиза, достигнали до единодушен извод. Липсват твърдения, респ. доказателства за необективност, некомпетентност или пристрастност на заключението.

По делото са събрани и гласни доказателства.

В показанията си св. А. посочва, че познава ищцата, т.к. е *** , а тя е била пациент в неговата клиника в гр. В. Отишла е през лятото на 2021 год. с болки и конструкция, която била разлепена. Била с временен цимент. Основният проблем според свидетеля бил в планировката на конструкцията, не била правилно планирана и се получавало доста силно натоварване в носещите зъби, които били разклатени.

Според него със сигурност конструкцията допринесла за това разклащане. Обхващала всички зъби в долната челюст. В случая били пуснати висящи тела след последния наличен зъб. Според свидетеля конкретния случай това било недопустимо. Решавал го ***а. Изготвял се план за лечение и се разяснявал и обсъждал с пациента. Нямало значение от какъв материал е изготвена конструкцията, т.е. натоварването върху носещите зъби било едно и също. Ищцата дошла със силни болки. Още в началото на лечението при свидетеля имало облекчение, т.к. се предприели мерки за изолиране на натоварването. За лечението преди това не може да вземе отношение. Лечението при него още продължавало. Снимка пациентката му занесла, която била след лечението. Анамнезата била снета по нейни данни. По принцип завършването на лечението следвало да е с фиксиране на постоянна. Пациентката го уведомила, че има силни билки и затова не е довършено лечението. Материалът бил металокерамика и нямало проблеми с него.

Св. А. – асистент на ответника от 2019 год. , посочва че докторът информира пациентите и това ставало доста подробно – какво трябва да се направи, какво предлага и това ставало преди да седнат. Практиката била за устно запознаване. Случая с г-жа М. свидетелката не била от началото на лечението, но присъствала на голяма част от него. По нейно наблюдения не се правело нищо без тя да е съгласна. Била уважавана от тях пациентка, многократно посещавала кабинета и отношението към нея било на ниво. Ищцата казвала, че няма средства. Така казала и когато ѝ се предложил костозаместител. Свидетелката не е присъствала при изготвяне на план за лечение. Не знае каква сума е заплатена. Докторът казал, че няма тежка инфекция. След поставяне на конструкцията докторът казал, че има проблем с венците. Проблемът се появил след поставяне на конструкция номер две, т.е. след конструкцията на гръцката лаборатория. Парадонталния проблем се получил след тежко прекаран „Ковид 19“ през април 2021 год.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявени са обективно съединени иски са с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД и чл. 45 от ЗЗД.

В случая изложените от ищцата факти и отправено до съда искане сочат, че са предявени иски по чл. 55, ал. 1, пр. трето ЗЗД, вр.чл. 88 ЗЗД и чл. 82 ЗЗД /така решение № 175/31.01.2019 год. по гр.д. № 3115/2017 год. на ВКС/, за връщане на отпаднало основание на заплатена сума по договор за дентално лечение поради упражнено право от страна на поръчващия едностранно да развали договора за сумата от 7945 лв., както и иск за заплащане на сумата от 10 000 лв./след допуснато изменение на иска/ – неимуществени вреди, претърпени болки и страдания, описани в исковата молба.

Предвид спецификата на казуса следва да се има предвид и, че според установената практика на съдилищата, вкл. на ВКС - в случаите на претендирани вреди от ***ска грешка или небрежност на осн. чл. 45 ЗЗД, ищецът не е длъжен да означава изложените с иска обстоятелства нито с езика на закона, за да имат те значението на фактически състав, нито с езика на медицината, за да бъдат те годно въведени като спорен предмет с оглед защитата на ответника. Към пострадалия от увреждане няма изискване да излага изчерпателно в исковата молба по вид, естество и последици медицинските дейности или бездействия, от които се счита увреден, а това е доказателствен въпрос. Според РЕШЕНИЕ № 117 ОТ 25.06.2021 Г. ПО ГР. Д. № 3773/2020 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС -когато ищецът претендира вреди, в резултат на

т.нар. ***ска грешка, неговото задължение по [чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК](#) да изложи обстоятелствата, на които се основава иска, не следва да се тълкува буквално. Това е така, защото се касае до специализирана медицинска материя, във връзка с която ищецът обичайно не разполага с точни познания, поради което не може да се очаква от него да е прецизен при обосновката и оценката на всички настъпили факти и обстоятелства. Достатъчно е ищецът да е описал конкретното вредоносно събитие, свързано с предприетата медицинска интервенция и настъпилите последици за здравословното му състояние.

В настоящото производство не е спорно, че между страните е бил сключен договор за дентални медицински услуги, изразяващи се според изложеното в исковата молба в лечение на всички зъби, които били според ответника в много лошо състояние и изработване и поставяне на зъбни конструкции на горна и долна челюст, като лечението е проведено в периода от лятото на 2019 г. до неустановена дата през 2021 год., от ответника в неговия ***ски кабинет, находящ се в гр. Я.

Не е спорно, а и се установява от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, че за този период на ищцата са били извършвани от ответника в зъбо***ския му кабинет процедури / неустановени в хронологичен ред /, като на ищцата е била поставена протеза на горна челюст, която същата лично признава, че не ѝ създава проблеми и ползва, и протеза на долна челюст, впоследствие сменена с втора протеза, изработена в Г..

По делото се установява безспорно и, че ответникът е получил от ищцата по банков път сумата от 5 200 лева за процедурата по лечение и поставяне на зъбните конструкции, като в настоящия казус липсва изрично признание да е получена в брой сумата от 2745 лв.

Всички останали въпроси са спорни между страните. Спорно е налице ли е неизпълнение на договора от страна на ответника, надлежно развален ли е същия от страна на ищцата, с поведението си ответникът причинил ли е на ищцата вреди и дали твърдените вреди са в причинно – следствена връзка с негово противоправно поведение.

Съгласно чл. 80 от 33 (Закон за здравето) медицинската помощ е правнорегламентирана дейност, като качеството ѝ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ (Закон за лечебните заведения) и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, т. 4 от Закон за съсловните организации на ***ите и ***ите по дентална медицина. Отношенията между *** и пациент също са предмет на правно регулиране - между тях се сключва граждански договор, съдържащ елементи както на договора за поръчка, така и на договора за изработка. В някои случаи, когато е сключен за определен резултат, както е при ***ичните услуги, договорът се доближава повече до договора за изработка, като общите правила за сключване и прекратяване на договора, както и тези по чл. 258 и сл. 33Д намират съответно приложение, доколкото в специалните закони не са уредени особени правила. От цитираните по-горе норми на чл. 80 от 33, чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ и чл. 5, т. 4 ЗСОЛЛДМ следва, че основното задължение на ***я е да осъществи медицинското обслужване, съобразно медицинските стандарти за лечение, които съществуват и са всеобщо признати към момента на лечението. Поради това, когато се преценява дали изпълнението на договора е надлежно от страна на ***я, следва да се вземе предвид как е изпълнена медицинската дейност - какви действия са били предприети, или не са били извършени, както и дали те са отговаряли на дължимото, съобразно утвърдените медицински стандарти и правилата за добрите медицински

практики. Доколкото ***ят е нарушил своите договорни задължения и не е положил дължимата грижа, респ. когато пациентът е претърпял увреждане, последният има право да направи възражение за неизпълнен договор и на това основание да откаже да плати (когато сам финансира лечението си) възнаграждение на ***я, а ако вече го е платил, да иска неговото връщане поради ненадлежно изпълнение на договора.

В случая, събраните по делото доказателства сочат еднозначно, че ответникът като *** по дентална медицина не е съблюдавал правилата на добрата медицинска практика. То й е приел да извърши редица манипулации по зъбите на ищцата в процесния период, вкл. поставяне на зъбна конструкция- протеза на долна челюст, която според всички събрани по делото доказателства е планирана нерационално – конзолното възстановяване в пълен размер на зъби 35 и 36 не отговаря на конструкционните принципи и предпоставя риск от претоварване на останалите зъби и всички свързани с това усложнения, създавала е неудобства и дискомфорт на ищцата, факт, който е довел до необходимост от смяна с втора зъбна конструкция, изработена в Г., като очевидно предвид неправилната планировка, наличието на две висящи тела, като според вещите лица добрата практика е да има не повече от едно висящо тяло, което да е намалено, за да се превентира рискът от претоварване на останалите зъби, отново води до извод за неточно и некачествено изпълнение от страна на ответника, като страна по договора.

Поради некачествено и неточно изпълнение на договора за дентални услуги се установи, че ищцата е упражнила правото си едностранно и без предизвестие на развали договора – чрез изпращане на приложената по делото покана,получена на 10.06.2021 год. вкл. чрез депозиране на настоящата искова молба, с която претендира последиците от развалянето, каквато изрична възможност е предвидена и със специалната норма на чл. 90, ал. 1 ЗЗД (при това без да е необходимо пациентът да изтъква някаква причина за преустановяване на лечението). От своя страна с разпоредбата на чл. 262, ал. 2 ЗЗД е предвидено, че договорът за изработка може да бъде развален без предизвестие от поръчващия, ако стане явно, че изпълнителят няма да може да изпълни работата в срок, или по уговорения, или по надлежен начин. Когато изработеното е с недостатъци, които го правят негодно за употреба, респ. безполезно, съгласно чл. 265, ал. 2 ЗЗД за поръчващия възниква правото да развали договора и да претендира връщане на даденото от него на отпаднало основание по чл. 55, ал. 1, пр.3-то ЗЗД. Счита се, че изявление за разваляне е направено, когато кредиторът заяви претенция за последиците от развалянето - връщане на даденото и/или обезщетение за вредите от неизпълнението.

С оглед на изложеното, предявеният иск по чл. 55, ал. 1, пр.3-то ЗЗД се явява доказан по своето основание. Т.к. в случая по делото е безспорно установено единствено заплащане на сумата от 5200 лв., вкл. ищцата не е посочила каква част от заплатената сума е за лечение и изграждане на протеза на горна челюст, която и по нейни признания е качествено изработена и се ползва по предназначение, съдът счита, че в случая следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 162 от ГПК, въз основа на която дължимият размер на иска по преценка на съда се определя на половината от заплатената стойност или 2600 лв. Сумата следва да бъде присъдена ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.06.2021 г.

Съгласно чл. 45 ЗЗД – всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. И нарушаването на общата забрана да се вреди другиму, и нарушаването на договорно задължение може да причинят неимуществени вреди, които подлежат на обезщетяване.

За уважаване на претенцията ищцата следва да установи кумулативното наличие на следните предпоставки - противоправно поведение, вреда, изразяваща се в болки и страдания и причинна връзка. Вината, съгласно чл. 45 ЗЗД се предполага, като в тежест на ответната страна е да обори тази законова презумпция.

Съдебната практика приема, че противоправно е поведението, което се намира в противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии за осъществяване на медицинската помощ - чл. 79, ал. 1 от ЗЗ; с утвърдените по съответния ред медицински стандарти в съответната област - чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, ал. 4 от Закона за съсловните организации на ***ите и ***ите по дентална медицина; с основния принцип на правото на медицинска помощ - качество, което понятие е посочено в чл. 80 ЗЗ и включва в себе си своевременност и достатъчност на медицинската помощ; неспазване правата на пациентите, посочени в чл. 86, ал. 1 ЗЗ, както и с неспазване на етичните изисквания към упражняването на медицинската професия, залегнали в Кодекса за професионална етика на българските ***и - арг. от чл. 190, ал. 1 ЗЗ.

Същевременно в Решение №250 от 21.11.2012г. по г.д. №1504/2011г., III г.о. на ВКС се приема, че отговорността на ***я е свързана и с принципа на адекватните очаквания – адекватните очаквания са, че специалистът ще предложи и осъществи лечение, което е съобразено с медицинските стандарти и добрите практики и ще съблюдава всички прокламирани в нормативните актове права на пациента. Когато е допуснато нарушение на добрите практики или на установените права – ще следва извод за осъществено противоправно поведение на лекуващия ***. Съгласно горепосоченото решение добрата медицинска практика изисква всеки пациент да получи адекватно на състоянието му лечение, по време на което да бъдат съблюдавани и съобразени всички гарантирани му права.

В конкретния случай, противоправно действие и бездействие е налице, след като се установи неправилно планирана конструкция на долна челюст, която е била поставена , очевидно е създавала неудобства на ищцата, наложило изработването и поставянето на втора конструкция на същата челюст, отново нерационално планирана с две висящи тела в пълен размер и в противоречие с добрата практика, според която е допустимо в подобен вид конструкции да има едно висящо тяло с намален размер, за да се избегне претоварване на останалите зъби и свързаните с това усложнения. Предвид липсата на твърдения и доказателства от страна на ответника да е провеждано лечение от друг *** по дентална медицина , освен него преди посещението на ищцата при разпитания и като свидетел д-р А., съдът приема, че при приключване на лечението при ответника, състоянието на ищцата е били това описано в приетото по делото становище на д-р А.и описано в дадените от него показания – травматичен периодонтит на зъби 33 и 34 , оплаквания от болки в долната челюст от лява страна, които се усилват при хранене и стискане на зъбите.

С оглед на изложеното съдът приема, че така предявеният иск се явява доказан по своето основание. Презумпцията за вина не беше оборена в процеса от носещата доказателствената тежест ответна страна.

Във всички изброени в чл. 89, ал. 1 от Закона за здравето хипотези, пациентите следва да бъдат уведомени за диагнозата и характера на заболяването, целите и естеството на лечението, разумните алтернативи, очакваните резултати и прогнозата, за потенциалните рискове, включително страничните ефекти и нежеланите ***ствени реакции, болка и други неудобства, вероятността за благоприятно повлияване, риска за

здравето при прилагане на други методи на лечение или отказ от лечение, както и да дадат информирано съгласие. Изискването за писмена форма е само за информираното съгласие, а изискването за информация по чл. 88 от ЗЗ е да е своевременна и в подходящ обем и форма. В случая ответникът не установи на ищцата да е предоставена необходимата информация в подходящ обем и форма, било то и устно. Посоченото обстоятелство не се установява и от показанията на св. А., която от една страна не е медицински лице, а от друга твърди, че не е присъствала в кабинета на ответника по време на цялостното провеждане на лечението, не е запозната с план за лечение и заплащани суми. При провеждане на лечението освен рентгенови снимки, в процесния случай дори и без конкретни дати, не са изготвени каквито и да е медицински документи, липсва журнал, в който да са отбелязани извършените посещения, липсват амбулаторни листи /чл.9б от Наредба за осъществяване правото на медицинска помощ/, в които да са описани анамнезни данни, констатации на лекуващия *** по дентална медицина, предприети конкретни процедури, изписана ***ствена терапия, препоръки за следващи посещения и т.н. В този смисъл съдът приема, че ответникът не може да черпи благоприятни за себе си правни последици от липса на изготвена по надлежния ред от него медицинска документация, от която конкретно да се установи кога, как и какви медицински процедури е извършил по отношение на ищцата и по-специално по отношение на зъбите на долна челюст, планиране и поставяне на конструкция на тази челюст, вкл. кое е наложило залепването ѝ с временен цимент, също очевидно неправилно, т.к. в последствие е констатирано, че конструкцията е разлепена.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост по реда на чл. 52 от ЗЗД. Справедливостта не е абстрактно понятие. То включва обсъждането на обективни критерии, свързани с вида на нематериалните вреди, начин на настъпването им, наличие на остатъчни поражения, прогноза за в бъдеще, възраст на пострадалия и пр.

В случая ищцата не е ангажирала категорични доказателства установяващи причиняването на всички изброени в исковата молба вреди, вкл. не е ангажирала доказателства за продължителността и интензитета им. Ищцата посочва, че по време на лечението са ѝ причинени болки, отоци, фъфлене, невъзможност да се храни, тежка инфекция, апсес, наложил продължителен прием на ***ства и антибиотици, което от своя страна довело до проблеми със стомашно – чревния тракт и коремни болки, които продължавала да лекува и към датата на предявяване на иска. Единствено в показанията на св. А. се съдържат данни, че ищцата е изпитвала болки при посещението в кабинета му, дължащи се на описаното в негово становище от 14.05.2021 год. състояние на поставената конструкция, която очевидно е предизвикала усложнения в зъби 33 и 34 /посочените зъби след последващо лечение са налични при ищцата/. Въпреки предоставената възможност ищцата не е ангажирала доказателства – медицински документи, свидетелки показания и др., от които да се установяват останалите посочени вреди – тежка инфекция, апсес, проблеми със стомашно – чревния тракт, които твърди още да лекува, като посоченото лечение очевидно е от компетентността на специалисти различни от *** по дентална медицина.

С оглед на гореизложеното и като прецени обективните критерии свързани с метод и периода на лечение, изпитваните болки и страдания, необходимостта от посещение и лечение при последващ специалист по дентална медицина и обществено-икономическата обстановка в страната към датата на увреждането, при съобразяване субективните критерии - възраст на ищцата и понесените от нея нематериални вреди

по вид и време, съдът намира, че в полза на същата за обезщетяване на неимуществени вреди следва да бъде присъдена сумата от 2 000 лева, която отговаря на установения в чл. 52 ЗЗД принцип на справедливост. За горницата над тази сума до пълния предявен размер от 10 000 лв. претенцията като недоказана следва да бъде отхвърлена.

Сумата следва да бъде присъдена в едно със законната лихва от датата на исковата молба.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ищцата има право на разноски за настоящата инстанция, съобразно уважената част от исковите в размер на 543 лв. - заплатена държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозити за вещо лице.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК ответникът също има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от исковите. Своевременно ищцовата страна е направила възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение в размер на 3120 лв. с ДДС, което съдът намира за основателно. Минималното възнаграждение съобразено с цената на исковите в настоящото производство следва да бъде определено по чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 год. на 1069 лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените заседания и обема на доказателствения материал, съдът намира че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до сумата от 1500 лв. с ДДС. В този смисъл в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 3469 - лв. заплатено адвокатско възнаграждение и депозити за вещи лица, по представения списък по чл. 80 ГПК.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА Е. Й. С., роден на *** год. в Г. да заплати на Ж. Х. М., ЕГН ***** на основание чл. 55, ал. 1, пр. трето ЗЗД, сумата 2 600 лева - заплатена на отпаднало основание - едностранно развален от поръчващия договор за дентално лечение от лятото на 2019 год., поради неточно и некачествено изпълнение, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на исковата молба – 25.06.2021 год. до окончателното изплащане, като претенцията над тази сума до пълния предявен размер от 7945 лв. като неоснователна – **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА Е. Й. С., роден на *** год. в Г. да заплати на Ж. Х. М., ЕГН ***** основание 45 ЗЗД сумата 2 000 лева - представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на увреждане, причинено й във връзка с проведено дентално лечение през периода лятото на 2019 год. – 2021 год., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на исковата молба – 25.06.2021 год. до окончателното изплащане, като претенцията над тази сума до пълния предявен размер от 10 000 лв. като неоснователна – **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА Е. Й. С., роден на *** год. в Г. да заплати на Ж. Х. М., ЕГН ***** сумата от 543 лв. - разноски за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА Ж. Х. М., ЕГН ***** да заплати на Е. Й. С., роден на *** год. в Г. сумата от 3469 лв. – разноски за настоящата инстанция.

Делото е разгледано при участието на трето лице помагач на страната на

ответника – “ЦУБИ – МЕДИКО – ТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ”ЕООД - гр. Я.,
ЕИК ***

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____